

## Kmetje-zadružniki na prvi zvezni konferenci v Beogradu

Na veliki zadružni konferenci 1. in 2. marca t. l. se je v Beogradu sestalo 1100 delegatov kmetijskih obdelovalnih in kmetijskih združenj. Kot delegati združenj iz ptujskega okraja so se konference udeležili: Bajt Ludvik iz Štukov, Bezjak Peter iz Markovcev, Gabrovac Peter iz Paradiža, Kunstek Matija iz Grajene in Kolarič Ciril kot delegat OLO Ptuj.

Svečani otvoritvi konference je prisostvoval tov. Tito, člani Politbiroja CK KPJ tov. Edvard Kardelj, Ranković Aleksander, Moša Pijade, Boris Kidrič in druge oblasti ter frontne osebnosti.

V imenu CK KPJ je konferenco pozdravil član Politbiroja CK KPJ tov. Moša Pijade, ki je med drugim rekel: »Komunistična partija se je posebno zavzemala za razvoj vseh oblik kmetijskega združništva in stremela z ene strani za tem, da bi naša najboljša oblika združevanja delovnih kmetov, da bi te oblike stalno izpopolnjevala, a z druge strani za tem, da bi bilo združništvo res v rokah malih in srednjih kmetov.«

Zvezni minister za kmetijstvo inž. Mijalko Todorović je podal referat o razvoju kmetijskih združenj.

Predlog novih vzornih pravil za kmetijske obdelovalne zadruge in pravila o organizaciji ter delu združnih ekonomij je obrazložil delegatoma pom. ministra za kmetijstvo FLRJ Dimitrija Bajalica. Obrazložitev je sledila živahna diskusija številnih delegatov, ki so razpravljali med drugim tudi o členih pravil, ki se nanašajo na osebno lastništvo združenj.

Po prečitanih pravilnik za zadružne ekonomije je bila sprejeta resolucija. Z dolgotrajnim aplavzom ter skandiranjem »Mi smo Titovi — Tito je naša stala bila potrjena tudi pozdravna telegrama CK KPJ in vladi FLRJ.

Celotni tekst sprejete resolucije so objavili centralni časopisi.

Točka IV. resolucije dobesedno glasi: Izvoljeni delegati na zvezni konferenci kmetov-zadružnikov priporočajo vsem zadružnim organizacijam:

1. da popolnoma spoštujejo temeljna načela prostovoljnosti in demokracije v združenjih, da prebijaajo odločneje in hitreje od nižjih k višjim oblikam zadružnega dela in proizvodnje in da organizirajo za-

družne ekonomije, farme in druge oblike kmetijske delavnosti, da bi se delovni kmetje na podlagi lastnih izkušenj prepričali o prednostih proizvodnje na velikih zadružnih gospodarstvih.

2. da izkoristijo pomoč, ki jim jo dajeja ljudska oblast in Komunistična partija v ekonomsko-gospodarskem in organizacijsko-političnem pogledu in da začno še odločneje ustanavljati kmetijske obdelovalne zadruge, ki so se izkazale v naši državi kot najuspešnejše sredstvo za socialistično preobrazbo naše vasi in za pospeševanje kmetijske proizvodnje; samo na ta način bodo nastala velika kmetijska gospodarstva, na katerih bo mogoče doseči večje pridelke in množično proizvodnjo žita, zelenjave, mesa, mleka itd.

3. da se vržejo še z večjo intenzivnostjo in večjim prizadevanjem na zbiranje materiala iz lokalnih virov in da pravilno izkoriščajo investicijske kredite ter organizirajo hitro graditev gospodarskih poslopij za potrebe kmetijstva, posebno pa za živinorejsko proizvodnjo;

4. da čimprej organizirajo in razvijejo raznovrstno proizvodnjo v zadružnih ekonomijah in kmetijskih obdelovalnih združenjih, kakor so živinoreja, sadjarstvo, vinogradništvo, ribarstvo, perutninarstvo, luncarstvo itd. Posebno pozornost je treba posvečati živinorejski proizvodnji, posebno pa reji goved, ovčarstvu in reji svinj;

5. da v borbi za večje pridelke v kmetijski proizvodnji in za večjo produktivnost živine posvečajo posebno pozornost organizaciji dela na podlagi brigadno-skupinskega sistema ter pri tem upoštevajo sodobno kmetijsko znanost.

Zvezna konferenca kmetov-zadružnikov priporočajo vsem zadruž-

nim organizacijam in zadružnikom, da dogradijo svoje zadružne domove, da bi postali čimprej žarišča gospodarskega in kulturnega življenja na vasi.

Delegati zvezne konference obljubljajo v imenu vseh kmetov-zadružnikov, da bodo storili vse za povečanje proizvodnje živil in surovin za našo industrijo, da bo delavski razred lahko uspešno izpolnil svoje naloge pri uresničevanju petletnega plana. Prepričani smo, da lahko gradimo socializem v naši državi samo s skupnimi napori delavskega razreda in delovnih kmetov pod vodstvom našega Centralnega komiteja s tov. Titom na čelu.

Delegati so na konferenci potrdili, da lahko razvijajo kmetije povsod v naši državi kmetijsko združništvo, ker nudi to najboljše pogoje pravilna politika KP in veliki razvoj socialističnega sektorja gospodarstva.

Delegati iz ptujskega okraja so se na konferenci prepričali, da ni politika omejevanja in izrivanja kapitalističnih elementov na deželi, omejevanje maksimuma zemljiške posesti, omejevanje trgovanja z zemljo, progresivno obdavčevanje, obvezni odkupi, zaščita delovnih kmetov pred špekulantskimi elementi na vasi ter utrjevanje zveze delavskega razreda in delovnih kmetov samo politika v ptujskem okraju, temveč povsod v naši državi, ker jo vodita Komunistična partija in ljudska oblast.

Po radiu in časopisu so lahko zasledovali delovni kmetje ptujskega in dravskega polja, Halozi in Slovenskih goric potek konference in se prepričali, da so kmetje v drugih krajih naše države spoznali razvojno nujnost, prešli iz drobno-lastiškega gospodarstva na pot zadružništva, po tej poti pa stopajo v socialistično gospodarstvo, v katerem kmetije ne bodo več sužnji svojega premoženja, temveč ljudje, ki znajo nadvse ceniti pametno in srečno življenje socialistične družbe.

To prepričanje jih bo postopno privedlo do potrebe za vstop v zadruge, da bodo lahko na prihodnji zvezni konferenci sporočili zadružnim delegatom iz vse države, da nočejo zaostajati.

jenje, ki je šlo na škodo družbe. Opuščenost gnojenja je omejevala doseg normalnega ali višjega hektarskega donosa krompirja. Opuščenost skrbi na pridelavo živine pa je povzročila splošno nazadovanje gospodarstva. Gruntar Klasinc Ivan se ni hotel zavedati dejstva, da pomeni slabitev socialističnega gospodarstva jatanje položaj sovražnikov delovnega ljudstva in da ima to v svojo obrambo pred takimi pojavi dovolj učinkovito orodje — zakone za pobjanje špekulacije in gospodarske sabotaže.

V tej pomladi bi se bil gruntar Klasinc Ivan tako malo brigal za svoje gospodarstvo kot se je lani, če mu ne bi tega preprečila ljudska oblast, ki bo tudi v bodoče uporabljala napram delovnim kmetom metodo prepričevanja, s katerimi in špekulanti pa bo v stalnem in neizprosni spopadu.

Kmetoze pri cerkvi oglašiti, da ni treba oddajati mleka. Najbrže je posabil na to, da ni mogoče s takimi oglašji prepričati otrok, da bi se odrekli mleku na ljubo udobnega prezimovanja brezčutnega poslovdje.

## Iz stanovanjske stiske v zadružno naselje

Ptuj, marca 1949. Pomanjkanje higienskih stanovanj v Ptuj je izzvalo med tukajšnjimi delavci in uslužbenci zanimanje za možnost graditve družinskih stanovanjskih hišic v okviru stanovanjske zadruge.

Dne 26. februarja t. l. se je v sejni dvorani MLO sestalo nekoliko pobudnikov za ustanovitev stanovanjske zadruge, vendar razen prečitavanja osnutka zadružnih pravil in postavitve iniciativnega odbora ni prišlo do konkretnih ključkov, ker je še mnogo organizacijsko-tehničnih vprašanj, ki bi jih morala zadruza rešiti pred začetkom uresničevanja svojih ciljev.

V diskusiji so bili iznešeni predlogi, da bi zadruza zaprosila MLO v Ptuj za dodelitev primernih stavbnih parcel za zadružno naselje. Tako je bilo govora o prostoru med Ptujem in Budino, ob Rogozniški cesti, za pokopališčem, ob bolnici in Trubarjevo ulico itd. Ker še

železnica, ampak bi se vsa dežela s svojimi železnicami, z vsemi svojimi tovarnami in mesti spravila na delo, da preobrazijo pustnjo po enotnem načrtu, tedaj ne bi ostala od pustnje, od prejšnje pustnje niti sled. Če se ne bi lotila dela le Dževinski in Levčenko, ampak bi prišli z milijoni Dževinskih in Levčenkov, tedaj bi se pustinja popolnoma spreminila.

Nesreča torej ni v tem, da pustinja manjka vode, marveč v tem, da ji manjka — dela.

Razumno, skupno, načrtno delo z ustreznim orodjem — to je, kar pustinja manjka. Sili elementov je treba postaviti nasproti silo dela, da ne bo več priroda ukazovala človeku, da ga ne bo gonila nezaj in naprej, kakor goni nomada.

In tako so si rekli ljudje v Sovjetski zvezi:

## Resolucija pom. zun. min. dr. Beblerju v Londonu

Na zasedanju namestnikov zunanjih ministrov v Londonu nočejo priznati predstavnikov ZDA, Anglije in Francije pravice Jugoslavije na spremembo sedanje avstrijske meje in upoštevati želje slovenskega naroda na Koroškem, da bi bil priključen k FLRJ.

To brezdušno in nezakonito ravnanje predstavnikov zapadnih demokracij izziva pri Slovencih na Koroškem in v FLRJ močno ogorčenje, čigar izraz so neštete protestne resolucije namestnikom zunanjih ministrov v Londonu.

Delovni ljudje iz ptujskega okraja se živo zanimajo za potek londonske konference, na kateri se odloča o usodi Slovencev na Koroškem.

Iz predaprilske Jugoslavije in okupacije poznajo podlost fašističnih hlapcev, ki poskušajo sedaj uveljavljati svojo zločinsko prakso nad koroškimi Slovenci, ker jim je to v Ptuj za vedno preprečila in onemogočila Jugoslovanska armada, pred katero so pobegnili v Avstrijo in tam mesto obsodbe dosegli zaščito dolarskih princev zapada.

Z okrajne volivne konference mla-

dine v Ptuj dne 6. t. m. je bila poslana resolucija sledeče vsebine:

»Pomočniku zunanjega ministra dr. Alešu Beblerju v Londonu.

Mladinci in mladinke ptujskega okraja smo se zbrali danes na konferenci in ob pregledovanju svojih uspehov in pomanjkljivosti z ogorčenjem razpravljali o zatiranju naših bratov na Koroškem.

V Vašem predlogu vidimo edino sedaj možno pravilno rešitev za koroške Slovence, ki so že za časa NOB izrazili željo po priključitvi k FLRJ in se z rami ob rami z našimi partizani borili proti nemškemu nacizmu.

Strinjamo se s Slovenci na Koroškem, da nadaljujejo borbo za priključitev k matični FLRJ in proti ostanku hitlerizma, ki je našel svojega zaščitnika in gospodarja v vrstah imperialistov.

S svojim delom in zavestjo podpiramo težnjo in borbo Slovencev na Koroškem ter Vaš predlog, za katerega vam nudi oporo sovjetski predstavnik, veleposlanik Zarubin, in vse delovno ljudstvo Jugoslavije.

Udeleženci mladinske okrajne volivne konference v Ptuj.

## V Cvetkovcih smo izvolili novi odbor Zveze borcev

Cvetkovci, marca 1949. Člani zveze borcev NOV smo imeli v februarju t. l. na Muhičevem domu občni zbor, ki se ga je udeležil tudi predsednik krajevne zveze Gorišnica tov. Petrovič Alojz.

V navzočnosti dvajset članov in članic je poudaril tov. Petrovič v okviru političnega poročila nujnost organizacije Zveze borcev NOV in njenega dela na vaseh, predvsem v pogledu prenašanje borbenih izkušenj iz NOV v SZ in Jugoslaviji na že zajete člane ZB in simpatizerje zveze.

Minula vojna je kosila naše predane fante, dokler si niso priborili izkušnje, borbeno taktike in revolucionarne marksistično-leninistične teorije.

Med borbo smo se zaklinjali, da bomo vedno in povsod usposabljali predane sinove naših narodov v sposobne, zavedne in spretnosti ljudi.

Svojih izkušenj ne smemo prepuštili pozabi, temveč jih moramo ravnopotom Zveze borcev vedno znova uporabljati za vzgojo neustrašnih čvarjev socialistične družbe, ki prezirajo smrt in hočejo biti nepremagljivi branilci države delavcev, kmetov in delovnih inteligentov.

Tov. Petrovič Alojz nam je predložil, da je prenašanje borbenih iz-

kušanj na mladino predvojaške vzgoje naša osnovna naloga, istočasno pa nam je tudi prikazal delo ZB v Gorišnici.

V krajevni odbor zveze smo izvolili: za predsednika Petek Miroslava, za tajnika Petek Štefana, za blagajnika Roškar Antona, za člana odbora pa Kaučič Lizo in Erhatič Maksa, za predsednika nadzornega odbora Penko Ivota in za člana Korpar Jožeta ter Megla Cirila. Za delegata okrajne ZB smo izvolili Ozmeč Antona in Korpar Joška.

S tem občinim zborom je postala ZB Cvetkovci samostojna, dočim je bila prej v sestavu krajevne zveze Gorišnica.

Da bi ostali poznejšim generacijam v spominu v NOV padli borci iz naše vasi, smo se zedinili v tem, da postavimo s pomočjo sovaščanov v 1949 letu v Cvetkovcih spomenik padlim borcem. Idejno skico bo izdelal član Penko Ivo.

Doslej smo se omejevali na manjše lokalne naloge, v bodoče pa ne bo naše delo samo v pomoči in osvobajanju naših ljudi izpod vpliva vzgoje, ki je hromela njihovo moč in zavest, temveč tudi v ideološkem izgrajevanju mladih in poštenih ljudi iz Cvetkovcev v duhu marksizma-leninizma.

Na podlagi revolucionarne teorije in izkušenj herojev in borcev Rdeče ter Jugoslovanske armade bomo usposabljali člane in simpatizerje Zveze borcev v dosledne izvrševalce revolucionarne prakse

## Dopisujte v »Naše delo« da bo dalo čim točnejšo sliko našega vsestranskega razvoja

Od štev. 6 dalje bomo objavljali tudi male oglase.

Te nam sporočajte najpozneje do ponedeljka pred izidom naslednje številke

Cena kot pri drugih časopisih.

Kdo bi bil od naših naročnikov nameščenec ali upokojenec iz Ptuja pripravljen v dnevih med 10. in 15. marcem t. l. žrtvovati par ur za administrativno pomoč naši upravi, naj pride v »Dom fronte« v Prešernovi ulici v sobo št. 19.

M. ILJIN

## VINOGRADI V PUSTINJI

DRUGA POVEST.

Obiščite železniško postajo Celkar v Aralski puštnji! Tam boste videli okoli hišic železničarske naselbine vinograde, grme z vrtnicami, astrami, tulipani in druge malin, ribezljah in kosmulj. Železničarji vas pogostijo s češnjami in elivami, pokažejo vam grmece s kumarami, zeljem, čebulo, korenjem in jagodami.

In vse to v puštnji! Košček puštnje pri postaji Celkar so spremenili človeške roke v pravi botanični vrt.

Kdo je to napravil? Kak profesor? Botanik? Agronom?

Ne, to sta napravila železničarja Dževinski in Levčenko.

Spočetka je bil njun vrt samo majhen otok sredi neizmernega peščenega morja. Potem je prišla na pomoč železnica. Tedaj se je začel vrt razvijati. Zgradila sta jez in napravila umetno jezero za namakanje. Z velblodi sta preorala eto in petdeset hektarjev. Postavila sta motorje na nafto in centrifugalne črpalke, ki so dvigale vodo. To vodo sta napeljala po jarkih in žlebih po vsem obdelanem zemljišču.

In ko je prišla jesen, je bilo čelkarsko naselje prepolno paradižnikov, kumar, čebule, korenja, redkvic in lubenic. Tedaj se je delo prav razmahnilo.

To je storila železnica.

Če pa se ne bi lotila dela ona sama